

Sygn. akt: VII C 1466/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy VII Wydział Cywilny w L.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Aneta Murawska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Iwona Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K. i K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów uprawnionych solidarnie J. K. oraz K. K. kwotę 9.774,64 złotych (słownie: dziewięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- kwoty 9.374,64 złotych od dnia 11 maja 2013 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 400 złotych od dnia 22 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów uprawnionych solidarnie kwotę 1685 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w L. kwotę 30 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych wynikających z opłaty sądowej od rozszerzonego żądania pozwu.

Sygn. akt VII C 1466/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 08 lipca 2013 roku a skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powodowie: J. K. i K. K. wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz solidarnie kwoty 9.245,45 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 8.845,45 zł od dnia 11 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

- 400 zł od dnia 22.06.2013 r. do dnia zapłaty

oraz o obciążenie strony pozwanej poniesionymi przez nich kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu, powodowie wskazali, że w dniu 22 marca 2013 roku powodowie poruszając się swoim samochodem marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zostali poszkodowani w kolizji, spowodowanej przez kierującego samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu samochodowego w (...) S.A.

Powodowie powiadomili ubezpieczyciela sprawcy kolizji o jej zaistnieniu pismem z dnia 05.04.2013 r. doręczonym stronie pozwanej w dniu 10.04.2013 r.

Wysokość szkody rzeczoznawca pozwanego wycenił na kwotę 4.077,50 złotych.

Rzeczoznawca uznał, że koszty naprawy pojazdu powodów przekraczają wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym, który wynosi 21.500 zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym to kwota 17.422,50 zł.

Różnica w wysokości 4.077,50 zł stanowi więc odszkodowanie dla powodów.

Powodowie otrzymali kalkulację naprawy nr (...) z dnia 24.04.2013 r.

Z treści tej kalkulacji wynika, że strona pozwana ustaliła koszt naprawy pojazdu na kwotę 7.180,79 zł brutto.

Strona pozwana ostatecznie wypłaciła powodom kwotę 4.077,50 zł.

Mimo odwołania powodów, strona pozwana nie ustosunkowała się do jego treści, co spowodowało, że powodowie zakreślili pozwanej termin do dnia 21.05.2013 r. na udzielenie odpowiedzi na ich odwołanie pod rygorem zlecenia niezależnemu rzeczoznawcy wyceny szkody.

Pismem z dnia 15.05.2013 r. strona pozwana poinformowała powodów, że szkoda została rozliczona jako całkowita.

Pismem z dnia 21 i 22 maja 2013 r. strona pozwana poinformowała powodów, że szkoda ma charakter częściowy, a odszkodowanie za nią stanowi równowartość kosztów naprawy ustalonych w kalkulacji naprawy.

Pismem z dnia 07.06.2013 r. powodowie przesłali pozwanej wycenę techniczną i fakturę za wycenę.

Strona pozwana dopłaciła 12.06.2013 r. na rzecz powodów kwotę 3.103,29 zł tytułem pozostałej części uznanej kwoty odszkodowania za szkodę w pojeździe powodów.

Powodowie domagają się zwrotu pozostałej części niewypłaconego odszkodowania w wysokości 8.845,45 zł i zwrotu kwoty 400 zł za sporządzenie wyceny technicznej.

Pismem z dnia 23.05.2014 r. powodowie rozszerzyli żądanie pozwu o kwotę 529,19 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana- (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz obciążenie powodów poniesionymi przez stronę pozwaną kosztami postępowania w sprawie. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podała, że zebrana w toku postępowania likwidacyjnego dokumentacja wskazuje, że roszczenie powodów jest nieuzasadnione co do wysokości.

Przedstawiona przez powodów kalkulacja stanowi jedynie dokument prywatny i nie może być jedyną podstawą do obliczenia wysokości szkody.

Strona pozwana zarzuciła ponadto, że opinia ta nie uwzględnia alternatywnych części zamiennych dostępnych na krajowym rynku motoryzacyjnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2013 roku powodowie poruszając się swoim samochodem marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zostali poszkodowani w kolizji, spowodowanej przez kierującego samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu samochodowego w (...) S.A.

Wezwani na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji uznali kierowcę samochodu marki O. (...) za winnego kolizji.

Dowód:

- zgłoszenie szkody-k.12-13

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana ustaliła szkodę w pojeździe powodów na kwotę na kwotę 4077,50 złotych. Powodowie odwołali się od tej decyzji. Pozwany jednak decyzją z dnia 15 maja 2013 roku odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód:

- pismo powodów do pozwanego wraz z potwierdzeniem wysłania -k. 30-31,

- decyzja pozwanego -k.17,

-kalkulacja naprawy – k. 19-23;

- decyzja pozwanego -k.29,

Rzeczoznawca samochodowy określił koszt naprawy pojazdu powodów na kwotę 16.026,24 zł.

Powodowie wezwali stronę pozwaną do zapłaty kwoty 11.948,74 zł pozostałej części odszkodowania za szkodę w ich pojeździe i kwoty 400 zł za ekspertyzę rzeczoznawcy.

(...) dopłaciło kwotę 3.103,29 zł do poprzednio wypłaconej kwoty 4.077,50 zł powodom.

Dowód:

- pismo powodów do pozwanego wraz z potwierdzeniem wysłania -k. 33-35,

- operat rzeczoznawcy- k. 37 -52;

-Pismo (...) - k. 53.

Koszty naprawy uszkodzeń w samochodzie powodów marki A. (...)\$ nr rej. (...) powstałe wskutek zdarzenia z dnia 22.03.2013 r. ustalone wg stanu na miesiąc wystąpienia szkody wynoszą 16.555,43 zł brutto.

Dowód:

- opinia techniczna biegłego sądowego L. S.- k. 100-112.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia przebiegu zdarzenia szkodowego albowiem w ocenie strony pozwanej uszkodzenie pojazdu powodów, na które się on powołuje i z którym wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą strony pozwanej jest wygórowane.

Zgodnie z treścią art. 361 §1 i §2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu kryterium adekwatności, jakie zostało przyjęte przez ustawodawcę polskiego w art. 361 § 1 k.c. odwołuje się do „normalnych” następstw działania i zaniechania wywołującego szkodę. Innymi słowy adekwatne są „normalne” następstwa działania i zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wszystkie inne zaś są „nieadekwatne”. Oznacza to, że z grupy wszelkich możliwych skutków danego zdarzenia znaczenie mają (i rodzą odpowiedzialność odszkodowawczą, gdy spełnione zostaną pozostałe przesłanki) tylko te, które stanowią normalne następstwa danego działania i zaniechania, a więc tylko niektóre ze wszystkich możliwych skutków danego zdarzenia. Z oczywistych względów ograniczenie takie jest niezbędne, bowiem bez niego granice odpowiedzialności odszkodowawczej sięgałyby bardzo daleko, co nie dałoby się pogodzić ani z realiami ekonomicznymi, ani nawet z poczuciem sprawiedliwości (por. klasyczny przykład krawca, który spóźnił się z uszyciem ubrania, w konsekwencji jego klient odjechał późniejszym pociągiem, który się wykoleił, powodując szkodę na osobie klienta krawca – obiektywny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem krawca a szkodą na osobie jego klienta zachodzi, lecz nie zachodzi normalny związek przyczynowy). Odpowiedzialność za szkodę nie może więc obejmować wszelkich następstw, które pozostają w ogólnym związku przyczynowym z danym zdarzeniem – często mogą to być następstwa odległe w czasie i przestrzeni. Dla stwierdzenia istnienia związku przyczynowego nie wystarcza więc jakiegokolwiek powiązanie przyczynowe między zachowaniem poszkodowanego a powstaniem lub zwiększeniem szkody, gdyż musi to być związek przyczynowy normalny w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (por. wyrok SN z dnia 3 lipca 2008 r., IV CSK 127/08, M. Praw. 2009, nr 19, s. 1065).

W realiach przedmiotowej sprawy, zachodzi związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem szkodowym z dnia 22 marca 2013 roku, którego uczestnikami byli powodowie.

Pomiędzy stronami sporna pozostawała kwestia wysokości szkody oszacowanej przez stronę pozwaną na kwotę 4.077,50 złotych.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego L. S.koszt naprawy pojazdu powodów wynosi 16.555, 43 zł.

Strona pozwana wypłaciła powodom ogółem kwotę 7.180,79 zł jako odszkodowanie z tytułu kolizji z dnia 22 marca 2013 r.

Do zapłaty pozostawała więc dla powodów solidarnie pozostała kwota jako różnica między kwotą wynikającą z opinii biegłego a wypłaconą przez pozwanego oraz zwrot kosztów ekspertyzy prywatnej.

Na marginesie należy podnieść, że wartość szkody z ekspertyzy prywatnej i wartość szkody z opinii biegłego sądowego są zbliżone, natomiast na skutek przedstawienia przez powodów tej ekspertyzy strona pozwana dokonała dopłaty odszkodowania na rzecz powodów.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał powództwo za słuszne tak co do zasady jak i co do wysokości.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 kc i nast. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Szczegóły tej odpowiedzialności są unormowane w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152). Według art. 36 ust. 1 tej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach

odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani - na podstawie przepisów prawa cywilnego - do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność tą reguluje również ustawa z dnia 22 maja 2003 r. działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151).

Zgodnie z treścią art. 436 kc w zw. z art. 435 kc samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 kc naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda majątkowa jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 kc wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. W orzecznictwie i w doktrynie przyjęte jest, że za szkodę powstałą w wyniku ruchu pojazdu mechanicznego odpowiadają in solidum posiadacz (kierowca) tego pojazdu i ubezpieczyciel, przy czym poszkodowany może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Powodowi od zasądzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powyższa regulacja jest koherentna tak z treścią art. 455 k.c. oraz w poglądem judykatury, a dalej z poglądem przedstawicieli piśmiennictwa w w/w zakresie. Wskazuje się, że skoro świadczenie z czynów niedozwolonych, jest świadczeniem bezterminowym, zobowiązany to jego spełnienia, w tym także ubezpieczyciel, winien spełnić świadczenie niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. W realiach przedmiotowej sprawy na w/w niezwłoczność należy patrzeć przez pryzmat art. 817§1 k.c. Z chwilą wezwania do zapłaty(co powoduje przekształcenie zobowiązania bezterminowego w terminowe) oraz z upływem terminu do spełniania świadczenia, w tej sprawie z upływem 30 dni od daty wezwania, dłużnik- tu pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem danego świadczenia. Z uwagi na to biorąc pod uwagę moment zgłoszenia szkody oraz zakreślony stronie pozwanej termin spełnienia świadczenia w wezwaniu do zapłaty zasadnym jest domaganie się odsetek ustawowych w sposób określony w pozwie.

Z uwagi na w/w Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie z pkt II sentencji wyroku znajduje oparcie w art. 98 k.p.c. Powodowi jako stronie wygrywającej proces należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu.